

Can Sayol

Montornès del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Carretera de Sant Adrià del Besòs - la Roca, Km 19,18. 08170 - Montornès del Vallès

Coordenades:

Latitud: 41.54752
Longitud: 2.28087
UTM Est (X): 440023
UTM Nord (Y): 4599790

Classificació

Número de fitxa 08136-72
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVIII
Estat de conservació Regular
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL, PGO 14/01/1993 i 4/4/2013
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 000100DF39G021
Autoria de la fitxa KuanUm - Juana María Huélamo Gabaldón. / Ajuntament de Montornès del Vallès
Data de registre de la fitxa: dt., 15/03/2005 - 01:00

Descripció

Conjunt d'edificis que formen un nucli d'habitatge amb una finca agrícola de 60 quarteres, entre la riera de Vallromanes, les terres de can Xec i la carretera. La casa més antiga, la dels masovers, és una construcció gran amb coberta a doble vessant. La façana principal dona al sud, té dues portes i tres finestres petites. Es conserva força bé la distribució interna original. A l'esquerra del mas antic hi ha una casa d'estiueig per al gaudi dels propietaris. Construïda probablement a principis de segle XX, era una casa blanca únicament de planta baixa. Cap als anys 40 es va engrandir amb un nivell superior. Can Saiol té una era molt antiga, un pou, una torre d'aigua circular feta de pedra i de factura recent (1957) i diverses zones de jardí i d'arbrat.

Observacions:

També es coneix amb el topònim Saiol.

Història

La casa pairal és, segurament, del segle XVIII. La data marcada en una rajola de sota teulada ho confirmaria: 1764. Antigament hi tenien una premsa on s'hi llegia "any 1808". Al llibre del cadastre de 1861 hi figurava com a propietari Ramon Sayol, que també tenia una casa al nucli antic del poble. Des d'aleshores, siguin quines siguin les famílies propietàries o masoveres, sempre s'ha conegut com a can Saiol. Antigament la finca era plena de vinya i avellaners. Sempre s'hi va fer conreu de secà. Enmig dels camps hi havia la mina de la font de Sant Esteve. Al llarg de les darreres dècades, i fins al 2007, va ser una explotació ramadera molt important.

Bibliografia

BELTRAN I ALCALDE, Xavier (1985) Conèixer Montornès. Granollers: Ajuntament de Montornès del Vallès. ALCALDE, M.; GENÉ, M. ; GUANYABENS, N. (2009). Montornès a la vista. Elements per a la descoberta del patrimoni cultural i natural de Montornès del Vallès. Ajuntament de de Montornès del Vallès.

